

цій основі пошуку нових підходів щодо альтернативних методів профілактики та лікування організму, присвятили свої роботи багато зарубіжних та вітчизняних науковців і фахівців, а саме: А. Акімов, Г. Апанасенко, Є. Буоно, В. Гаврилюк, П. Гаряєв, Д. Диспенза, В. Караваєв, Г. Кібардін, Ф. Кінслоу, Д. Кехо, Є. Лаппо, М. Светлов, С. Ситько, В. Стайбл, Р. Шелдрейк, Д. Хамільтон та багато інших. Однак у цій царині знань ще є дуже багато прогалин, тому **метою** статті є загострення уваги щодо їх недостатнього висвітлення про дійсну природу людини та використання її енерго-інформаційного потенціалу з метою профілактики та зміцнення організму.

Виклад основного матеріалу

Для того, щоб повною мірою зрозуміти, що собою являє людина, необхідно докорінно змінити своє уявлення про її суть: не тільки як матеріальну основу, а дійсно справжню її біо-психо-енерго-інформаційну природу. Слід зауважити, що у традиційній біології молекула ДНК досі залишається керуючою силою життя всього живого, однак вже кілька десятиліть нова молекулярна біологія, епігенетика та інші галузі наук обґрунтували, що насправді життям керують польові структури через мембрану клітини. Окрім того, необхідно чітко пам'ятати, що клітини старіють тому, що нова клітина вбирає в себе програму тієї хвороби, яку їй передала вмираюча. Подібне відбувається і з духовним світом людини, коли пережиті раніше негативні моменти життя – емоції, стреси та депресійні стани відображаються в думках і відчуттях, тому потрібно чітко усвідомити такий негативний досвід і постійно його позбавлятися [1, с. 28].

Відкриття нейропластичності мозку стверджує поразку існуючої парадигми про те, що клітини мозку не відновлюються. Існує багато досліджень, які є підтвердженням того, що процес нейрогенезису можливий навіть у похилому віці [4, с. 55-56]. Це дає надію на підтримання нормальної розумової діяльності людини протягом усього її життя, звісно, виконуючи вказівки лікарів та підтримуючи власний організм за допомогою альтернативних форм лікування, наприклад, медитативними практиками.

Якщо виходити з передумови анатомії людини (західної, китайської або індійської), то можна виділити три фундаментальні парадигми в розумінні хвороби: хвороба є дисфункцією органу або будь-якої іншої системи організму; хвороба є наслідком порушення гомеостазу у взаємодії складових організму як системи; хвороба є наслідком системних порушень енергоінформаційного обміну як на рівні окремого індивіда, так і на більш глобальних рівнях Буття [2, с. 301].

На моє глибоке переконання, сьогодні людство все ще визнає медицину, яка ототожнює симптом з хворобою, однак при цьому не в змозі відділити форму від змісту. Усвідомивши різницю між хворобою і симптомом констатую, що симптом не є абсолютним ворогом, якого необхідно за будь-яку ціну перемогти [3]. Необхід-

но усвідомити, що симптом діє на свідомість людини, а хвороба є тим інструментом, що в кінцевому результаті може стати головним у вирішенні питання профілактики та зміцнення організму. Якщо хвороба, а це доведено світовою науковою спільнотою, призводить до зниження частоти коливань енергетичного каркасу будь-якого органу в тілі людини, він стає більш матеріальним, аніж енергетичним. Внаслідок цього, орган стає більш схильним по своїй суті до потрапляння під владу другого закону термодинаміки, який постулює про те, що матеріальні речі у Всесвіті мають властивість з часом руйнуватися. Звідси отримаємо досить просте визначення нашого фізичного та психічного здоров'я відповідно до матеріалістичного сприйняття світу.

Людина володіє механізмом творення своєї особистої реальності: вірувань і переконань в залежності від вчинків, слів і думок позитивного чи негативного характеру, взаємодіючи з квантовою основою Всесвіту. Саме він розумна субстанція та глобальне і універсальне енергоінформаційне поле містить в собі, у відповідності до антропного принципу, все, що необхідно для розвитку і вдосконалення людини. Однак, сучасний соціум тісно прив'язав людину тільки до фізичного світу, загнавши її до нерозв'язних незліченних бід і страждань, які виливаються у великомасштабні антропологічні кризи. З урахуванням особливої складності і унікальності природи Людини, яка виходить далеко за межі її біологічної сутності, відновити повноцінне здоров'я тільки засобами традиційної медицини неможливо. Забезпечити вирішення цього життєво важливого питання можливо тільки за умови об'єднання можливостей, ресурсів і потенціалу фахівців, представлених як алопатичною, так і народною, нетрадиційною медициною.

З точки зору нашого підходу, здоров'я людини потребує визначення кількісного і якісного базису духовної енергії в організмі, які вона може інтегрувати і використовувати для здійснення своєї життєдіяльності. Принагідно відтворити східну мудрість, яка наголошує, що в тілі і душі людини закладено все необхідне для її повного зміцнення. Саме тому, наша парадигма знань про істинну природу людини, першою чергою потребує дотримання постулату про те, що будь-яке лікування потрібно починати зі зміни структури свідомості, якості думок і всього духовного початку людини. Згідно матеріалістичної парадигми, лікар не працює з причиною виникнення хвороби, а лише усуває симптоми, тому що він працює не з енергоінформаційною формою життя, а з білково-нуклеїною. Така стратегія існуючої системи знань не передбачає роботу з людиною як морфогенетичною та квантово-механічною системами, енергоінформаційним комплексом, псі-ментальною та духовною сутністю. І це відбувається незважаючи на те, що саме в цих іпостасях її природи знаходяться майже всі відповіді на питання щодо виникнення та розвитку причин захворювання організму.

Виходячи з надзвичайно складної нагальної потреби в питаннях профілактики та протидії ПТСР, яка